

församlingsbladet *Maria*

Svenska kyrkan i Västerlanda, Hjärtum, Åsbräcka, Fuxerna och Lilla Edet

Kyrkans skatter

Kyrkans skatter finns i konsten och arkitekturen, i kyrkobyggnader och storslagna konstverk. Under århundradena har både dyra och oändligt vackra kläder tillverkats för präster att ha på sig under gudstjänsten och utsirade nattvardskalkar. Detta är verkligen skatter i kyrkan. Värda att besöka en kyrka för, eller ännu bättre, att vara med när de används i en högmässa.

Kyrkans skatter är också det som Gud har anförtrott åt kyrkan. Här finns Bibeln, Guds ord. Dopet, när en människa blir en ny skapelse, får Gud som sin himmelske förälder och blir en del av kyrkan. Nattvarden, där vi får möta Jesus och ta emot hans kropp och blod.

Till kyrkans verkliga skatter hör också alla människor. Kyrkans medlemmar och de som lägger ner sin tid och sitt engagemang för att en församling och en kyrka ska fungera. Till kyrkskatterna hör också helgonen – de heliga som gått före oss. Här finns många olika exempel på hur ett kristet liv kan gestalta sig.

Sankt Laurentius – Lars eller Lasse på svenska – var en av sju diakoner i Rom på 200-talet. Han sägs ha haft sin egen tolkning vad som är kyrkans verkliga skatter. Kejsar Valerianus befälde i augusti 258 att alla biskopar, präster och diakoner i Rom skulle dödas. Påven Sixtus tillfångatogs den 6 augusti medan han firade gudstjänst och avrättades. Efter påvens död krävde Roms prefekt att Laurentius skulle överlämna kyrkans rikedomar. Han ber om tre dagars respit för att samla ihop skatterna. Under de dagarna skänker han bort så mycket av kyrkans materiella skatter som han kan till stadens fattiga. På den tredje dagen kommer han till prefekten. Han kräver att Laurentius överlämnar kyrkans skatter. Laurentius ska då ha visat på de fattiga, krymplingarna, de blinda och de lidande människorna och sagt att dessa är kyrkans verkliga skatter. Han led martyrdöden och firas den 10 augusti. Bland annat Lunds domkyrka är helgad åt honom.

Mikael Isacson
Kyrkoherde

församlingsbladet Maria

Utges av Svenska kyrkan i Lilla Edet med fyra nr/år och distribueras av Posten till alla hushåll.

Namnet Maria syftar på Jesu mor som fick föda Guds son, Maria från Magdala som var i Jesu närhet, samt Maria, Jakobs mor, som var det första vittnet om Jesu uppståndelse.

Ansvarig utgivare: Mikael Isacson
Redaktör: Carl-Henrik Karlsson

Svenska kyrkan i Lilla Edet

Svenska kyrkan i Lilla Edet består av tre församlingar – Hjärtum, Västerlanda och Fuxerna-Åsbräcka – och är en del av den världsvida Kyrkan. Genom gudstjänst, diakoni, undervisning och mission vill vi tillsammans ta emot och förmedla Guds kärlek.

Vill du bli medlem?
Kontakta expeditionen, se nedan.

Präster

Mikael Isacson, 0520 – 494702
Bo Westergaard, 0520 – 494704
Marcus Stille, 0520 – 494705
Lars Nordblom, 0520 – 494706

Diakon

Merja Andersson, 0520 – 494707

Svenska kyrkan i Lilla Edet
Fuxernavägen 10
463 33 Lilla Edet

0520 – 49 47 00

svenskakyrkan.se/lillaedet

Gravguidning med glimten i ögat

Ingmar Gustavsson och Ingvar Gunnarsson guidade runt på Fuxerna kyrkogård två torsdags-eftermiddagar under sommaren.

Det var mycket imponerande att följa med från grav till grav, där dessa män stannade till och spontant berättade sina minnen och andra fyllde på med sina. Bland annat fick vi höra om landsfiskal Torsten Stranne som ibland var lite väl livlig och gärna slogs.

Vi fick också komma till Dan Janssons grav, vars makas föräldrar var med och startade Frälsningsarmén i Lilla Edet.

När vi kom till Magna Martinssons grav, berättade Ingmar och Ingvar om hennes mor Maria som var badmästarinna i det gamla badhuset. Bland annat om hur hon kastade en handduk efter en som hade bacill-skräck.

När vi närmade oss kyrkans gamla sakristia berättade Ingvar att han har släktingar begravda under sakristian. Orsaken är att gravarna fanns där innan sakristian byggdes.

När han var liten bodde Ingvar granne med kyrkogården och de var ofta där och lekte. Han såg också när barn begravdes, nedanför kullen i slänten framför kyrkan.

Vid en grav stannar vi till och får höra att personen kallades ”Titta-fritt”. Han fick det smeknamnet för att han bodde så nära fotbollsplanen vid Ekaråsen att han från sin trädgård, på första parkett, kunde titta fritt på alla matcher.

Marianne Johansson var en av dem som var med på vandringen och hon sade om Ingmar:

–Han kan få fram allting. Han har ett minne som inte är av denna världen.

Efter kyrkogårdsvandringen var det kanske flera av oss som tänkte på tidens gång och att vi själva en gång kommer jordfästas. Det var då gott att komma in till andakten som diakon

Rose Wirgarth ledde. Hon talade om att vi inte behöver vara rädda.

–Vi måste tro och kämpa för en bättre framtid.

Innan hade vi fått lyssna till berättelsen om mördaren Kain och det skyddsmärke han fick, vilket gav ett än större djup åt psalm 256 som vi fick sjunga som avslutning. En psalm om tryggheten vi har hos Jesus i detta livet och hur han vill föra oss till den eviga vilan, när vi lägger vår hand i hans.

Var inte rädd, det finns ett hemligt tecken, ett namn som skyddar dig nu när du går. Din ensamhet har stränder in mot ljuset. Var inte rädd, i sanden finns det spår.

Du är på väg. En dag blir natten vit. En dag och stjärnor växer ur hans famn. Var inte rädd, det finns en mörklagd hamn. Du ser den inte nu, men färdas dit.

Carl-Henrik Karlsson

Jakten på skatten

–Jag har nog inte sökt Gud, utan han fanns där när jag föddes. Däremot blev jag mer aktiv med honom när jag fick panikångest för 25 år sedan. Det tog fem år innan jag fick en vettig diagnos och Gud hjälpte mig mycket genom att hitta mig själv.

Bengt Larsson från Sjuntorp berättar att han har en barnatro som under åren har mognat och utvecklats, även om han av olika anledningar har svårt att ta sig till kyrkan.

Men vi börjar med vården. Eller bristen på den.

–När jag började förstå att något var galet med den vård och omsorg mor fick och innan beslutet att ta hem mor från demensboendet, hade jag kontakt med mitt anhörigstöd men även vår diakon. Jag hade varit nere vid fars grav, där jag hamnade i post-traumatiskt stressyndrom och låg på gräsmattan på kyrkogården och skrek och grät ut min frustration och ångest. Därefter gick jag in till prästen Henrik Lindeskog och frågade om vi kunde be tillsammans.

Under den process han då gick igenom, hade han ofta bett om vägledning om hur han skulle göra.

–Under två dagar, var gång jag tvekade i mitt beslut, kom fem citronfjärilar och flög framför mig. Och när jag satt på altanen och övervägde att ringa till kommunen och säga upp boendet så kom dessa fem gula citronfjärilar och flög runt mig. Då tog jag beslutet.

–Jag tror dessa fjärilar var tecken från Gud att jag skulle ta rätt beslut. Jag tog upp detta med en som bor i närheten, men han bara skrattade och tyckte det var löjligt. Jag är dock övertygad om att de ville berätta något för mig.

Bengt berättar att den här personen själv är aktiv i en församling, men ändå sade personen till Bengt att han borde lämna sin mamma till omsorgen, där hon kunde få en spruta i ändan så hon blev omedveten om verkligheten runt omkring. Personen har också uttalat sig negativt om homosexuella och handikappade.

–Jag har mycket svårt att acceptera en sådan människosyn. För mig handlar den kristna tron om att Guds

En chef fick gå på grund av bland annat detta, men Doris har inte fått någon ersättning.

Bengt tog därför beslutet att säga upp både hemtjänst och avlastning. Ett beslut som han inte har ångrat. Det tog energi att se mor må så dåligt. Och Bengts bror Thomas mådde också dåligt av det, samtidigt som han hade det svårt på sitt arbete. Det som skulle gett kraft var istället det som tog kraft.

Doris och Bengt Larsson i Fuxerna sommarkyrka.

kärlek omfamnar alla. Guds kärlek är så stor så även dessa människor kan njuta och ta åt sig av den, då skall inte vi fördöma dessa människor.

Tog hem mor från demensboendet
Väl hemma fick Doris hemtjänst och Bengt fick avlastning för att orka. Men historien slutar inte här. Turerna var många, bland annat uppdagades det att Doris blev felmedicinerad och fick akut läkemedelsförgiftning – något han till slut fick rätt i, men som han fick kämpa för. Men ingen upprättelse. Ingen vill be om ursäkt.

–Jag har mer energi nu än när vi fick avlastning.

Berättar för andra

–När jag började förstå min sjukdom, kom tanken att jag är utsedd att informera om den och om panikångest. Men även om demens och missvård. Vi får alla vår beskärda del av svårigheter men samtidigt vill jag se en mening med det som sker. Detta är min lott.

Bengt har fått ge sin berättelse till många inom kyrka, fack och politik. Även i riksdagens kammare har hans

berättelse belysts.

Bengt berättar mer ingående på sin blogg Villa California, där det även finns länkar till intervjuer med Doris och Bengt – bland annat i P4 Väst.

Egenbyggt tekniksystem i hemmet

Bengt, Thomas och Doris bor kvar på gården där Bengt växte upp. I hemmet har han byggt upp ett eget tekniksystem för att underlätta vardagen. Ett system han till och med varit i Stockholm för att föreläsa om.

Tekniksystemet kontrollerar allt. Han kan till och med styra köksfläkten från sin läsplatta där vi sitter och dricker kaffe i Vägkyrkan i Hjärtum.

En syntetisk röst som heter Ingrid informerar om allt som inte är som det skall. Om Doris vaknar, kan systemet känna av hur hon mår, om hon ex. har ångest. Bengt får då ett larm och kan komma in till Doris och hålla handen.

–Kontrollen är alltså inte över vad som sker, utan vad som inte är normalt. Det är skillnad.

Systemet ger även lokala nyheter, som den gång då grisfarmen brann i Sjuntorp och Bengt snabbt kunde komma dit och ta en bild som sedan blev attraktiv för media.

Systemet har tekniska lösningar på allt. ”Glöm inte medicinen” säger Ingrid om man missat den.

Allt började när Bengts pappa var sjuk. Bengt var tvungen att gå ut till pannan för att se att den brann, men det var inte så lockande att gå ut mitt i natten när det var som kallast. Han tänkte att det borde gå att göra ett system som kontrollerar pannans

I Hjärtums vägkyrka med hunden Nussä.

temperatur så att han kan avläsa det samtidigt som han ligger kvar i sängen.

Steg för steg har han byggt ut systemet och har nu webbkameror och rörelsesensorer med olika nivågrader.

Systemet gör att Bengt kan koppla av, samt utföra sitt jobb som tidnings-

zone. (Skriven av Jim Steinman och Andrew Lloyd Webber). När Bengt spelar upp den från YouTube känner jag igen den direkt, men har aldrig tidigare tänkt på texten.

Tron stärktes i det svåra

Bengt berättar att han har en barnatro.

*Systemet gör mig friare.
Men tekniken kan aldrig ersätta
en människa som lyssnar och
håller i handen.*

bud. Händer det något kan han komma hem. Systemet gör honom friare. Men som han säger – tekniken kommer aldrig att kunna ersätta en människa som lyssnar och håller i handen.

När det en gång verkade som att Doris inte hade lång tid kvar att leva, var det en tysk sång som kom för honom, en sång som Doris en gång sjungit. Bengt börjar sjunga den på tyska och översätter sedan: ”Imorgon bitti, om Gud vill, väcker han dig åter.”

Men Doris fick leva och nu har de varandra. Det är det som gör att Bengt orkar kämpa vidare.

– Vi lever. Och vi har varandra.

När Bengts far begravdes för några år sedan, spelade de upp låten *No Matter What* av popgruppen Boy-

Han läser Bibeln spontant, men har den mer som ett uppslagsverk.

– Gud har alltid varit en att vända sig till vid frågor som ingen människa kan besvara. Gud har väglett mig på min vandring genom livet, varit en tröst när jag fick min panikångest, stöttat och tröstat mig.

Till och med på sjukhuset när jag många gånger sökte tröst vid panikattacker, frågade de mig om jag hade någon tro.

Bengt tycker om kyrkor och friden i dem. Inte minst utomlands för att se hur tron tar sig uttryck i olika delar av världen. Men regelbunda besökare har ingen i familjen varit.

Bengt berättar att det nog är så att tron fått starkare fäste i honom under hans och familjens sjukdoms-

period.

–Lillebror ville själv konfirmera sig och valde att göra det tillsammans med sina kompisar i särskolan. För mig är inte kyrkorummet det viktigaste, lika lite som det är för mig att knäppa händerna när jag ber. Jag samtalar med Gud när tillfälle ges och det är i vitt skilda situationer, när jag kör bil, jobbar eller tänder i pannan. Jag tycker jag har en levande dialog med honom.

Geocaching med familjen

När Bengt fick diabetes 2006 insåg han att han behövde röra sig mer. I samband med det började han och familjen med något som kallas geocaching. Med hjälp av GPS – som nu finns i alla moderna mobiltelefoner – får man fram koordinater över var det finns en ”skatt”.

Geocaching finns i hela världen och skatter finns gömda lite varstans. I en stubbe, vid ett hus eller under en sten. När man kommer in i det öppnas en ny värld, en parallellvärld. Man ser mer – det som ligger framför näsan på en.

En gång var det någon som klätt en julgran ute i skogen och gömt cachen där. Då fick man ta med sig en julklapp om man lämnade en annan.

En annan gång fick han en *Travel Bug*, en resande cache där varje person bara för den en bit. Nu har den kommit till Australien.

Bengt visar hur det fungerar och vi åker till Sankt Olofs källa i Västerlanda där det skall finnas en cache. Med hjälp av min mobiltelefon och en ledtråd (som finns till varje cache), hittar jag den till slut.

Nästa cache vi söker efter ligger vid sjön Stendammen i Västerlanda, vid Slätten. Bengt sitter med Doris i bilen medan jag själv får gå och leta. Det finns en poäng i att själv söka, själv hitta det. Men det är inte lätt.

När jag äntligen finner den känner jag lycka, lite av en befrielse. Jag tar upp den fuktiga loggboken och skriver mitt namn, för att visa att jag verkligen varit där. (Någon form av loggbok finns vid varje cache.)

Jag funderar om det är så Gud känner sig när han har hittat en människa som blivit glömd eller gömd?

Vi knyter ihop trådarna och funderar på om det finns något samband mellan tron, geocaching och hans tekniska övervakningssystem. Bengt

ler under mustaschen.

–Gud har geocachat mig och jag har koll på andra ...

Jag frågar Bengt vem som i så fall är skatten. Och vad som är loggboken. Bengt kontrar:

–Det kan du få svara på nästa gång vi ses ...

Carl-Henrik Karlsson

Fakta: Geocaching

Geocaching är en GPS-stödd variant av skattjakt utomhus som härstammar från USA.

Utövarna söker skatter (så kallade cacher) vars koordinater är utlagda på internet. Dessa gömmor placeras av andra deltagare.

Det finns flera olika typer av gömmor. Den enklaste varianten handlar om att hitta cachen med hjälp av koordinater och en utförlig beskrivning. En svårare variant, så kallad multi-cache, innebär att man antingen måste hitta flera cacher på vägen för att få ledtrådar till slut-cachen eller besöka angivna platser vars koordinater man räknar ut med hjälp av matematiska formler eller bilder som kräver att cache-sökaren måste läsa av eller räkna rätt för att komma fram till de korrekta koordinaterna för slut-cachen.

Det finns även mystery-cacher där det bara är utläggarens fantasi som sätter gränserna. De koordinater som finns angivna på en mystery-cache är oftast irrelevanta med avseende på cachens fysiska placering. För att få fram de riktiga koordinaterna behöver man ofta lösa någon form av gåta, exempelvis ett matematiskt problem eller en krypterad text.

Källa: Wikipedia

GPS – Global Positioning System (eller Guds Person-Sökare)

Läs mer: geocaching.com

Vänercachers: vcachers.se

Bengts blogg:

villacalifornia.wordpress.com/start/

Grieg, Bach och Sibelius

Vi fick verkligen njuta av Nordiska Sommarklanger i Hjärtums kyrka lördag 12 juli.

Klassiska pärlor som "Våren" av Grieg och "Vid Frösö Kyrka" av Peterson-Berger varvades med lite mindre kända stycken av Bach och Sibelius. Programmet avslutades med Sonat i c-moll, op 45 av Edvard Grieg. Detta verk framfördes med sådan bravur att man nästan tappade andan.

De som bjöd på denna känslostorm var två ytterst begåvade musiker från Göteborg: Felix Bäckström, violin och Karin Birgersson, piano. Båda har bl.a. studerat vid Royal Academy of Music i London.

Christina Elfström Mellberg

Hjärtum

Hejsan

Det är nu min femte gång jag åker till Indien – men denna gången på obestämd framtid. Jag är väldigt förväntansfull och kommer möta en hel del nya utmaningar när jag anländer. Jag skall fortsätta att studera hindi, vilket jag började med under våren.

Jag kommer också att börja undervisa i fiol och musik vid en nystartad musikskola som en församling i Delhi driver. En av mina framtidsdrömmar är att nå ut med både evangeliet och musikundervisning till Delhis många tusen gatubarn – att få använda mina gåvor, musiken och det jag lärt mig här, på ett kreativt sätt i Indien.

Men jag vill backa tillbaka bandet lite och berätta lite kort om min resa och hur jag hamnade i Indien. Jag är inte uppvuxen i en aktivt troende familj, jag och mina syskon gick till kyrkans barntimmar som små och mina föräldrar har alltid uppmuntrat mig till att tro och framförallt ta egna beslut.

Som liten hade jag en slags barnatro och trodde på "något". Men när jag var fjorton år, vid konfirmationen på Åh, tog jag emot Jesus i mitt hjärta och beslutade också att göra honom till Herre i mitt liv. Jag måste säga att det är något av det bästa jag gjort i hela mitt liv.

För mig har livet med Jesus inneburit en enorm rikedom och för ca sju år sedan kallade han mig att åka till Indien på en missionsresa med "ungdom med uppgift". Det var då som jag också kände att Gud talade starkt till mig att Indien kommer bli mitt hem i framtiden under en längre period. Hur många månader och år vet jag inte, det återstår att se och det ligger helt i Guds händer.

Iris Dymén

Iris Dymén medverkade med musik i Västerlanda och Åsbräcka kyrkor, samt berättade vid en församlingsafton i Västerlanda om vad hon gjort och mött i Indien.

Iris är 27 år och har växt upp i Västerlanda, där föräldrarna bor. Hon har spelat fiol sedan hon var fem år och tog examen på musiklejarprogrammet vid Inge-sunds musikhögskola.

Västerlanda

Församlingens forum börjar ta form

I Fuxerna-Åsbräcka församling finns sedan knappt ett år ett församlingsråd som samlas några gånger per termin efter onsdagsmässan, för att samtala och lyfta olika aktuella frågor.

I slutet av fikaten inleder hon själva mötet. Kyrkoherden informerar kort om att församlingen till hösten kommer att arbeta med en församlingsinstruktion, en handlingsplan för församlingen, där församlingsrådet kommer att ha en viktig roll i

Något som Rose menar skulle vara värdefullt för framtiden är en besöks-tjänst, för att ge möjlighet för fler i församlingen att besöka ensamma och sjuka, och vara en utsträckt hand till de som behöver och önskar det.

– Att vandra med en stund i livet när

Med på mötet var Margrethe Kristensson, Elisabeth Widén, Sofia Westergaard, Erling Sager, Werna Gustavsson, Kristina Karlsson, Mikael Isacson och Rose Wirgarth. Församlingsrådet är församlingens styrelse, medan kyrkorådet är hela pastoratets styrelse.

Församlingsrådet har mandat att besluta i vissa frågor, men det är inte där fokus ligger. Margrethe Kristensson som är ordförande förklarar:

–I Fuxerna-Åsbräcka valde vi att ha ett litet församlingsråd med få ledamöter för att få ett forum där man kan tala mer öppet och otvunget. Jag hoppas att våra möten ska bli tillfällen då vi kan ta upp frågor som rör det innersta i församlingen. Vi kan också fungera som en referensgrupp i de sammanhang där detta är lämpligt. Att ha församlingsråd är helt nytt och vi försöker därför hitta en form och ett innehåll som gynnar syftet.

Det är god stämning i fikarummet i Fuxerna kyrka och alla tar för sig av det som dukats upp för kvällen. Under mötet används den formalia som behövs, men stämningen är informell och övergången mellan fika och sammanträde är väldigt mjuk. Samtidigt är mandatet tydligt. Margrethe fortsätter:

– Församlingsrådet är församlingens styrelse och utses av kyrkofullmäktige efter nomineringsmöte. Mandatperioden är två år, vilket innebär att ledamöter och ersättare kan förändras ytterligare en gång innan kyrkovalet 17 september 2017.

utförandet.

Margrethe lämnar sedan över ordet till församlingens diakon Rose Wirgarth, som denna gång är inbjuden för att dela vad hennes diakonögon identifierat för svårigheter och möjligheter vad gäller diakonin.

Diakonens ögon

I sin analys börjar hon med att lyfta fram att Lilla Edet är en förortskommun till Göteborg, vilket innebär att majoriteten av yrkesarbetande som bor i kommunen pendlar till Göteborg.

Sjuk- och aktivitetsersättningen ligger något över riksgenomsnittet, men antalet arbetssökande är som landet i stort. Antalet utrikesfödda ligger under riksgenomsnittet.

Rose menar att socialtjänsten i Lilla Edet gör ett bra jobb, men de har för lite resurser. Behoven är större än resurserna man får – bland annat för samtal.

Hon berättar att det diakonala arbetet församlingen utför innefattar bland annat besök på äldreboendet Lindkullen, stöd till missbrukare genom LP-kontakten, sorgegrupp, hembesök, själavård, samtal och punktinsatser vid jul och påsk.

någon har det svårt är något som vi alla kan göra.

Att göra en analys av läget är viktigt för nutid och framtid, menar Rose. Man ser vilka behov som finns och hur samhället ser ut. Det blir tydligare hur det gemensamma diakonala arbetet gestaltar sig och gör att förtroendevalda kan få en större inblick.

–Den diakonala analysen kommer att användas när vi gör en församlingsinstruktion. Jag har fått många små tankeställare och det känns värdefullt att sätta diakonin på pränt för att tydligare se de olika behov som finns och som kan uppstå.

Denna kväll blir det tydligt vad värdefullt det är med ett samspel mellan representanter för den gudstjänstfirande församlingen och personal som arbetar på uppdrag av församlingen. Ett samspel där man ger och tar, lyssnar och leder utifrån sin roll. Församlingsrådet har börjat hitta sin form. Men kanske framförallt sin uppgift.

Carl-Henrik Karlsson

PSALMEN

BLIR DAGEN TUNG OCH SJÄLENS MÖDA LÅNG,
 TYST, HÖR! I FJÄRRAN TONAR SEGERSÅNG,
 OCH   STÄRKES ÄN EN GÅNG.

Skicka in din lösning senast 1 oktober till församlingsbladet Maria, Fuxernavägen 10, 463 33 Lilla Edet.

Vi lottar ut tre böcker eller CD som pris.

Namn.....

Adress.....

Korsord

Korsordsvinnare för förra numret blev Ulrika Paalberg, Elisabeth Widén, Sonja Levin.
 Tack till övriga fyra som skickade in rätt svar.

Tack Rose

Rose Wirgarth, diakon i Fuxerna-Åsbräcka församling, har slutat och avtackades i samband med högmässan i Fuxerna kyrka den 31 augusti. Rose har tjänstgjort hos oss sedan 2007. Hon har med ständig energi och med stor omsorg om den lilla människan bidragit till att utveckla det diakonala arbete på många fronter. Vi önskar henne Guds rika välsignelse i hennes nya tjänst i Vänersborg.

Mikael Isacson, kyrkoherde

Välkommen Marcus

Marcus Stille är ny präst i Hjärtums och Västerlanda församlingar från den 1 september. Han kommer närmast från en tjänst i Bokenäset. Gudstjänster, dop, begravningar kommer bl.a. att fylla hans tid, men han kommer också att vara i barngrupperna, ha konfirmander och synas på tisdagscaféet i Hjärtums församlingshem och på soppan i Västerlanda församlingshem. Vi önskar Guds rika välsignelse över Marcus i hans tjänst som präst hos oss.

Mikael Isacson, kyrkoherde

Tisdagscafé

Välkommen att dela gemenskapen i Hjärtums församlingshem **tisdagar kl. 11 – 13**. Förstärkt fika. Dagens ord kl. 12. Välkomna!

Café Maria

Tisdag 30 september kl. 11, Hjärtums församlingshem. Tema: skattjakt. Samtal utifrån församlingsbladets tema. Dagens ord med Carl-Henrik Karlsson.

Under sommaren träffades ”Sommarpratarna” i Fuxerna församlingshem, en grupp invandrare från olika länder som ville prata mera svenska. Vi samtalande om varför det pratas så mycket om väder i Sverige, om samhället, om tokigheter, om jobb och skatt, samt om våra egna länder. Vi delade en enkel måltid tillsammans och lyssnade på radioprogrammet *Klartext* med nyheter på enklare svenska.

Jag, Rose Wirgarth och Mia Carlsson (en enastående klippa som frivillig i gruppen), fick lära oss minst lika mycket som de andra som deltog. Dessutom fick vi härlig gemenskap och många goa skratt.

Merja Elina Andersson

Foto: Avslutningsfest efter knytkalas. Nöjda, mätta och glada, fast lite vemodiga för att det är slut för denna gång.

Jumalanpalvelus

Fuxernan kirkossa klo 14.00
28/9, 26/10, 30/11, 25/12
Pappina Ida Olenius

Raamattupiiri

Fuxernan seurakuntakodilla
maanantaisin klo 13.00,
alkaen 1/9. Parillisilla
viikoilla mukana diakoni
Merja Elina Andersson.

Ruotsin kirkko

Hjärtum

Söndagar
gudstjänst
kl. 10.

Djurhult

En söndag
i månaden
gudstjänst kl. 16.

Västerlanda

Söndagar gudstjänst
kl. 12. Torsdagar
messa kl. 19.

Åsbräcka

En söndag i
månaden
gudstjänst kl. 18.

Fuxerna

Söndagar högmässa
kl. 10. Onsdagar
messa kl. 18:30.

Barndop

HJÄRTUM

Född 121007 **Melwin Michél Stein**
Qvarfordt, döpt 140531 i Fuxerna

Född 140131 **Lilly Clara Wikings-**
son, döpt 140601 i Fuxerna

Född 140309 **Linnea Marie Bohm**,
döpt 140615 i Hjærtums

Född 140314 **Wilma Cecilia**
Christina Brinkåker, döpt 140622
i Fuxerna

Född 140314 **Ellie Maria Cardew**,
döpt 140614 i Hjærtum

Född 140316 **Oliver Axel Minor**
Skoglund, döpt 140817 i Hjærtum

Född 140402 **Melwin Oskar**
Wärme, döpt 140727 i Hjærtum

Född 140408 **Nova Nelli Sara**
Grähs, döpt 140720 i Hjærtum

FUXERNA-ÅSBRÄCKA

Född 120619 **Linn Emilia Zenet**
Aguilar Gustavsson, döpt 140629 i
Fuxerna

Född 121228 **Liam Markus Loke Ros-**
vall, döpt 140525 i Fuxerna

Född 130928 **Alicia Ayalén Allendes**
Ortiz, döpt 140720 i Fuxerna

Född 131222 **Loise Noella Karlsson**,
döpt 140518 i Fuxerna

Född 140111 **David Viktor Filip Dani-**
cic, döpt 140608 i Fuxerna

Född 140117 **Inez Joline Isabella Ols-**
son, döpt 140601 i Fuxerna

Född 140119 **Cornelis Gustav Sten-**
berg, döpt 140517 i Ljung

Född 140201 **Matheo Merrild Thiel**,
döpt 140601 i Ale-Skövde

Född 140207 **Simon Alexander Ans-**
tett, döpt 140810 i Fuxerna

Född 140218 **Thilda Brorsson**, döpt
140615 i Fuxerna

Född 140317 **Alice Elinor Jakobs-**
son, döpt 140525 i Fuxerna

Född 140321 **Bertil Erling Rikeman-**
son, döpt 140531 i Fuxerna

Född 140421 **Evelina Jenny Anders-**
son, döpt 140803 i Fuxerna

Född 140422 **Manda Caroline Sä-**
verhag, döpt 140706 i Fors

Född 140503 **Tuva Ines Olofsson**,
döpt 140802 i Åsbräcka

Född 140529 **Benjamin Fritz Lodin**
Granquist, döpt 140727 i Fuxerna

VÄSTERLANDA

Född 140225 **Isac Gösta Johan Jo-**
hansson, döpt 140628 i Ljung

Född 140310 **Linnea Elise Jigberg**,
döpt 140615 i Västerland

Född 140321 **Jolin Marie Jakobs-**
son, döpt 140817 i Fuxerna

Bevara dessa barn i ditt förbund.

Personhörnan

med Antonie Hoffmann, församlingsassistent i Hjærtum och Västerlanda

Jag är uppväxt i Mainz vid floden Rhen, fyra mil från Frankfurt i Tyskland. Mainz är känd för sin 1000 år gamla domkyrka samt för Johannes Gutenberg som uppfann boktryckarkonsten.

Jag började arbetslivet i amerikanska IBM och jobbade med olika datorer och mjukvaror. Jag fick resa en del och samla erfarenheter i olika projekt. Det var en spännande tid, men jag saknade "meningen med livet" som datorn inte kunde ge mig.

Min dröm var att resa med motorcykel till europiska länder. Jag tog körkort och åkte sedan på en fyra veckors lång semester till Frankrike. Sedan Österrike, Schweiz, Tyskland, Danmark, Norge och Sverige. I Norge träffade jag min motorcykelåkande man och vi körde hela vägen till Nordkap. När jag väntade barn föll ett antal pusselbitar på plats och två år senare levde jag i Sverige med min underbara man, två fina barn och ett hus.

Gud har alltid funnits i mitt liv, mer eller mindre aktivt. Hans stöd gav mig kraft att jobba med mig själv och mina drömmar. Han tar hand om de grejer där jag inte räcker till. Att jag fick jobba i kyrkan och med barn var inget jag planerat, men det kändes rätt från början. Så är det att lyssna på Gud. Man vet inte hela sanningen förrän den är färdig.

Skattjakt

En betraktelse brukar utgå från ett bibelord. Men det är inte nödvändigt. Bättre att börja någon annanstans och hitta hem, än att utgå från Bibeln för att inte komma tillbaka.

Sålunda skriver Elias Sehlstedt:

*Trevnad skall bli vardagsgäst,
Lögn och skvaller blir vår pest,
Öppen sanning föra ordet,
Varmt i hjärtat, gott på bordet:
Dörren, öppen för var vän,
Stängs för flärdfull blott igen.
Sådant bo jag sätta vill
Bums – när kassan räcker till.
Men hur skall väl kassan ökas,
I vad värv skall lyckan sökas?
Kanske sitter hon uti
Något utländskt lotteri?*

Är det kanske vår tids främsta skattjakt? Lotterier?
Eller är det realisationer och extrapriser?

Skattjakt har i alla fall varit populärt i årtusenden.

Att man hittar en skatt nämns redan i Första Moseboken, men den skatten beredde inte glädje utan skräck. Josefs bröder hittade pengar i sina säckar på hemväg från Egypten och blev rädda att de skulle tas till fånga som tjuvar. Någon måste ju äga skatten. Det är mycket bättre att hitta skatter som ingen annan äger. Bäst att gå till polisen. Men Josef försäkrade dem att det var Guds gåvor. Kunde de tro på det? Det var ju både sant och ändå inte. Josef hade låtit lägga pengarna där, men det var för att Guds vilja skulle ske. Han var ju deras bror, fast de inte visste det, och man skulle ju hjälpa familjen.

Johannes skriver: ”Om någon har denna världens goda och tillsluter sitt hjärta för sin broder, när han ser honom lida nöd, hur kan då Guds kärlek förbli i honom?”

Så, vad har vi fått för skatter som vi inte behöver betala tillbaka? Himmelrikets skatter som vår broder Jesus har gett oss, som tillskott till vårt dagliga bröd i våra säckar. Guds Ord och sakrament, det eviga livets nåd.

Och till skillnad från extrapriser är det ett gratiserbjudande.

Och till skillnad från lotteri är det inget spel med slumpen.

Men det måste väl vara något lurt, tänkte Josefs bröder. Bäst att gå tillbaka och kolla. Ja, bäst att gå tillbaka till Jesus också och kolla. Hur skall vi annars veta, vi måste ju göra rätt för oss.

Jaså, inte? Har Jesus gjort rätt för oss? Jaså, jaha, tack då.

När vi kommer tillbaka kanske det blir överraskningsfest.

Gösta Mellberg är kyrkoherde emeritus i Hjärtum och Västerlanda.

Tidigare okända fakta om Gösta:

På sin första resa till Finland kom han i slagsmål i klocktornet i Tenala och blev beskjuten på en krog i Borgå.